

Prioritats a Catalunya

Opinió | 07-01-2013 | 14:20

Els resultats de les darreres eleccions del 25 de novembre ens varen portar a un nou escenari, CiU amb 50 diputats (12 de menys i sobretot decepció per expectatives d'una majoria absoluta), 21 diputats d'ERC (segon grup de la cambra), PSC amb 20 diputats (8 diputats menys que en les eleccions autonòmiques del 2010, el pitjor resultat des de la transició), 20 diputats del PP, 13 IC, un creixement important de Ciutadans, ara amb 9 diputats i tres diputats, per primera vegada de la CUP. Per tant, un Parlament més plural i una ERC més rellevant.

El pacte de Govern CiU-ERC situa aquesta legislatura la de la consulta pel dret a decidir el 2014. CiU, ERC, PSC, IC i la CUP-107 diputats- estan a favor del dret a decidir.

El president Mas, CiU i ERC no poden apropiar-se del dret a decidir perquè sinó no serà majoritari i donarà ales als que estan en contra, fonamentalment el PP i C's, que estan atiant els mecanismes de l'Estat i determinats grups mediàtics en contra de Catalunya.

Des del respecte democràtic a l'acord de Govern CiU-ERC considero que cal tenir realisme, sense perdre el sentit de la responsabilitat per la recerca de solucions a curt termini de la situació greu de moltes persones, famílies i empreses.

La crisi econòmica ha portat a tenir més 600.000 aturats a Catalunya, amb un alt índex de pobresa infantil (1/4 nens i nenes), més del 50% de joves sense feina i precarietat social evident. L'economia productiva ha patit un retrocés important, amb una caiguda del sector immobiliari, i amb una davallada del consum privat que arrossega a moltes empreses i sectors.

Malgrat aquesta crisi econòmica (també europea i espanyola) hi ha sectors que tenen solidesa, que són competitius i innovadors; l'agroalimentari, turisme i comerç i algunes indústries, amb un fort component exportador i internacionalitzat.

Les polítiques d'austeritat i les ideologies conservadores (a escala europea, del Govern del PP i de CiU a Catalunya) estan generant un retrocés de l'estat del benestar, de la qualitat i l'equitat dels serveis públics-educació, sanitat, serveis socials- i nul·la reactivació econòmica.

La política ha de servir per a portar solucions i no per crear-ne i dirigir-les a la cohesió social i a prevenir la fractura nacional i social.

El dret a decidir ha de ser majoritari, pactat, per a poder fer un referèndum vinculant. Caldrà convèncer a Espanya que obri un procés de diàleg per poder a tendir a ser Canadà -Quebec o el Regne Unit-Escòcia. Cal esgotar aquesta via de pacte abans de buscar alternatives unilaterals o avals europeus o internacionals.

Ara és l'hora de Catalunya i Espanya haurà d'interpretar que s'ha acabat una etapa relacional i aquesta hauria d'entendre que resta poc temps per fer una proposta que atorgui a Catalunya un paper d'Estat federat amb Espanya dins Europa. Catalunya ha de poder liderar dins Europa, l'Euroregió Pirineus-Mediterrani, on el paper de BCN és cabdal.

El just finançament de Catalunya ha de ser la prioritat a curt termini creant l'Agència tributària a Catalunya.

Aquesta legislatura hauria de ser per:

1-Desenvolupament econòmic sostenible per tornar a crear ocupació.

2-Finançament just a curt termini per a Catalunya, aprofitant la vigència de l'Estatut d'Autonomia del 2006, pacte fiscal que permeti la millora de les finances públiques.

3-Garanties d'equitat i qualitat dels serveis públics en especial la sanitat, l'educació i el suport a les persones i famílies més pobres.

4-Construir una majoria sòlida pel dret a decidir per poder fer un referèndum vinculant, acordat com el cas del Regne Unit-Escòcia i Canadà -Quebec.

5-Aprofundiment democràtic. Llei electoral catalana amb llistes obertes i més proporcionalitat. Simplificació i reducció dels nivells de l'administració. Auditories socials dels pressupostos, transparència i rendiment de comptes.

Avui Catalunya necessita de lideratges compartits que sàpiguen gestionar les prioritats de les persones i del poble, ambició pel curt i mig termini.

Cal construir una Catalunya amb projecte, amb estructures d'Estat però una Catalunya nació-ciutat.

Marina Geli i Fàbrega.

Diputada PSC Parlament de Catalunya.

Fuente: GN

Autor: Marina Geli i Fàbrega